

LIST IZLAZI TJEDNO. GODIŠNJA PRET-
PLATA 30 DIN. ZA INOZEMSTVO 60.—
OGLASI PO NAROCITOJ TARIFI.

GODINA VIII.

BROJ 3.

Sibenik, 17 siječnja, 1937.

RUKOPISI SE NE VRACAJU — ADRESA
UREDNIŠTVA I UPRAVE: SIBENIK pp. 17.

Zaključci razuma

Od sušičavih roditelja radaju se blijeda, slabunjava djeca. Ne-pognojeno i izrvotočeno stablo ne donaša jedrog, zdravog ploda. Od poveranih krpa nikad novog i l-jepog odijela!

Takvi su, znamo, prirodni zakoni. A proti njima, kao prirodnim zakonima, nemoguće se boriti!

Te i slične misli se moraju raditi u zdravom razumu, kad čitamo izvještaje naših komunističkih listova o Sovjetskoj Rusiji. Jer ti izvještaji su isključivo himne i slavospjevi velikom napretku, nečuvnom blagostanju i nenaoblačenom nebu sreće koje se nadvija nad prostranim ravninama Staljinove Rusije.

Nije potrebno ići u Rusiju, da povrh ili ispod tih izvještaja napšemo, velikim slovima, jednu jedinu opasku koja glasi: LAŽ! — Ne, nije potrebno radi toga ići u Rusiju! Dovoljno je imati razum koji zna pravilno misliti, izvaditi i zaključivati. I takav razum nam kaže: iz mutnog izvora izvire mutna voda, iscrvotočeno stablo rada kuka u neplodove, bolesni roditelji darivaju svijet u slabna stvorenja.

Nu zar to ima veze sa Sovjetskom Rusijom?

Jest! Današnja komunistička Rusija je onaj mutni izvor, iscrvotočeno stablo i bolesni roditelj. Pa zato njezine životne vode moraju biti mutne, plodovi crvljivi, a dječa nerazvijena i ograničena!

A zašto je sve to Rusija?

Jer se službeno potpuno odredila onog vrhovnog Redatelja i Zagonodavca koji je jedini kada udržati u državi red i opravdati njezine zakone. Rusija se odrekla Boga, a prema tome i čudoreda, i to je njezina najstrašnija tragika.

Teško je biti uvijek, u svakoj prilici, čudoredan, značajan i pošten; teško je to i onda kad nosiš u duši duboku, nepokolebitu vjeru u svevidnog Tvorca, pred kojim se osjećaš malen i odgovoran za svaku misao, riječ i djelo. A što da onda kažemo o onome koji tvrdi da tog nevidnog Tvorca uopće nema, i da ne moramo nikome odgovarati za svoja djela?

Službena, Vladajuća Rusija je bezbožna, i za to mora u njoj kraljeva-

Dok se sale i dvorane vrte ...

Nešto o plesu

Ples je umjetnost. Morao bi biti. Odmjerene kretnje i ritmizirani stavovi morali bi služiti kao sredstva umjetničkog izražavanja ljudskih osjećaja. Prema tome bi ples bio moralno indiferentan.

Ali ples sa svim bližim i daljim okolnostima, koje su danas uvihek s njim upravo nužno vezane, nije više moralno indiferentan. Ako pogledamo ples sa svim onim što redovito s njim dolazi, jasno ćemo vidjeti da je ples često u službi najniže strasti. A ples stavljen u službu neurednim strastima je moralno zlo i, zato, nedozvoljen!

Ima, sigurno, i danas lijepih i pristojnih plesova. Imo i onih dozvoljenih i moralno indiferentnih.

Međutim, sve one plesove (tango, fox-trot) kod kojih su tjelesa plesača i plesačica previše blizu, kod kojih su veoma često ili neprestano lice uz lice, prsi uz prsi, i tako dalje, treba nemilosrdno bojkotirati i ostaviti ih, ne strastvenim Crncima i divljim Indijancima, nego samo onim „mladićima“ i „djevojkama“ koji su davno prestupili demarkacionu liniju poštene vladanja.

Svi oni koji poznaju moderne plesove, slažu se u tom da su u opreci sa najosnovnijim pravilima morala i pristojnosti. Crkva od takovih plesova vjernike odvraća i zabranjuje ih.

Slobodniji razgovor osoba raznog spola, položaj tijela, glazba, uzbudnje živaca, alkohol, noć — čine i one indiferentne plesove pogibeljnim i opasnim.

Toliko za sve katolike! — Današnji katolici formirali su gotovo po svim krajevima zemlje organizaciju Katoličke Akcije. To je organizacija onih koji žele i hoće da pomažu svećenicima u spasavanju duša. To je katolička elita. Ti borci za ideale vjere žele druge učiniti dobrima. Moguće je to tek ako su sami dobri. Zato sve ono što traže od drugih, moraju oni prvi u najvećoj mjeri imati.

Tu je uzrok zabranjivanju plesa organiziranim katolicima. Danas kad se plešu plesovi koje ne smiju dozvo-

ljavati ni obična društva koja cijene poštene i čudorednost, ne smiju ni članovi katoličkih organizacija plesati. Ne smiju ni one po sebi indiferentne plesove. Ne smiju, jer i ti indiferentni danas veoma lako i brzo postaju bližnja prigoda za grijeh. A organiziran katolik ne smije srtati u pogibao na grijeh.

Katolička elita, katolički prvoborci moraju i svojim držanjem osuditi danasni način plesanja koji po većini nije nešto drugo nego svjesno razdvajanje sjetilnih organa.

Sloboda kretanja, dvomisleni riječi i držanje ne mogu se složiti sa programom onih koji žele ostvariti Kristovo kraljestvo među ljudima.

Praktični katolici moraju dobro znati da ples, koji možda u teoriji nije nemoralan, u praksi većinom postaje povod grijehu ili sam grijeh.

Katolički radikalizam borbenih katolika ne može dozvoliti da ti radikalni katolici, oduševljeni borci, budu svladani od strasti i sebi dopuste takove slobode, kod kojih krepost nužno strada. Nije značajno tražiti da drugi budu potpuni katolici, ako to nisu oni koji traže praktični katolicizam.

Student filozofije

Socijalno zrje

MOLITVA KRISTU RADNIKU

Bruxelleski „Bulletin Social des Industries“ (okt.-nov. 1936) donosi molitvu Kristu Radniku koju je sastavio kardinal Andrien. Molitva glasi:

„Isuse, koji si htio kao Sin Oca da su te zvali radnikovim sinom, koji se nisi sramio do 30 godine raditi s vlastitim rukama i u znoju svoga lica služiti svoj kruh, vrlo smo Ti zahvalni da si opet podigao na čast rad, kojemu je poganska civilizacija odbacila svaku vrijednost.

Daj nam rada! Daj nam ljubavi do rada! Ponovo probudi u nama svest poštovanje do rada na selu i u gradu. Pomozi nam da brižno vršimo svoj rad.

U srcima poduzetnika i radnika,

ti sila, nezadovoljstvo i nepravda. Mora, jer su prirodni i čudoredni zakoni nepodmitljivi!

Da ne pretjeravamo u svojim zaključcima, imamo bezbroj i stvarnih dokaza, ovjerovljenih, kako se kaže na licu mjesu!

Tu ćemo spomenuti samo jedan.

Sve donedavno ljevičarska i komunistička štampa ponosila se duhom čuvenog francuskog književnika André Gide-a. Često ga je citirala u svojim člancima i razbubnjavala njegove izjave. — To zato, jer se, iz Francuske, divio »napretku« Rusije i obožavao oce-

gospodara i slugu podignii osjećaj pravednosti i ljubavi, koji će oslabiti sve sporove, pospješiti procvat poduzeća i osigurati blagostanje obitelji.

Pouči nas da osobito razumijemo opasnost neznanja vjerskih stvari, koje žele naši protivnici i koje nas, a da nam ne daje mogućnost obrane, izlaže krivim naučima koje lažni prijatelji su u ljudsku dušu.

Mi smo Tvoji; Ti si naš Bog i naš Otac, koji si naše napore s nama dijelio.

U svojem Ti životu hoćemo privrati prvo mjesto, jer su neograničenim povjerenjem iščekujemo „drugo“, što evangelija obećavaju onima koji najprije traže kraljevstvo Božje i pravdu njegovu.

Očuvaj nas od pretjeranih zahtjeva po zemaljskim dobrima i usredotočenih naših misli na nebeska dobra, da se mi, koji smo se u životu trudili kao Ti, iza smrti budemo veselili vječnom miru blaženih. Amen.”

FATHER COUGHLIN

To je ime skoro svima postalo poznato.

Sada Father Coughlin ostavlja radio i politiku, jer je njegov kandidat na predsjedničkim izborima u Sjedinjenim Državama Lemke doživio neuspjeh. Radi toga ostavlja radio i politiku i sve svoje sile posvetiće spašavanju duša.

Na radiju je počeo propovijediti god. 1926 da dobije sredstva za zidanje crkve u Royal Oaku. Većinom su njegovi govorili bili vjerski, a dosta ih je bilo i za djecu. Brzo se pročulo za te njegove govor.

God. 1929 su banke silno nastrade, i radi toga je mnogo ljudi izgubilo svoj imetak, a bijeda se poostrialila. To ga je potaklo te je od g. 1929—1935 vodio oštru borbu protiv bogataša i industrijskih koncernta. Zato su ga mnogo progolili, čak su mu god. 1933 stavili bombu u stanovanje. On je i dalje neustrašeno otkrivao korupciju i škandale novčanih magnata.

Njegova je osobita zasluga da je Ameriku upoznao sa socijalnim naučima papinskih enciklika.

U zadnje je vrijeme njegove govorove prenášalo preko 20 stanica a slušalo ga je oko 30 milijuna.

Staljinu, o nestaći životnih namirnica i siromaštvo širokih narodnih slojeva, o nejednakim plaćama i strašnom duševnom ropstvu čitavog naroda. Ovako on, razočaran i ogorčen, piše:

»Ne varajmo se, u Rusiji postoji diktatura, ali ne diktatura proletarijata, nego diktatura jednog pojedinca.«

Mi smo sve to znali i prije nego se Gide povratio iz Rusije i napisao o njoj knjigu, ali nam je draga da i njega možemo pozvati za svjedoka, njega koji joj je dug vremena, razdragan i oduševljen, ljubio skute i rukave.

Ig.

SLIKE IZ SOVJETSKOG RAJA

Ima ljudi koji o Rusiji govore kao o obećanoj zemlji u kojoj teče mlijekoj i med. "Govore o izobilju namirnica i o odlično uredenim socijalnim ustavama. Ali proti tome su počeli čak i sami russki listovi pisati.

Tako "Bakinski Radnik" u broju 222 javlja da u potrošačkim zadružama stvari idu tako rđavo, da već više od 5 mjeseci nema u čitavom kraju ni soli, ni šećera, kao ni drugih najpotrebnijih namirnica. Potrošačka proda-vonica u selu Spirtakašen obustavila je svoj rad već od više mjeseci i kollektivirani seljaci moraju ići preko 30 kilometara da dodu do najpotrebnijih namirnica.

Slično piše i moskovska „Pravda“ u broju 382 od 2. okt. i priznaje da u najvećem broju sela u Baku-u nema nijednog dućana s namirnicama. Drugi listovi pišu da se preko cijelog ljeta nije moglo dobiti brašno kao ni krušpir.

Kad ovo promislimo, tko od nas da se odusevljava za crveni raj?

SOVJETSKI RADNIK STRADA

Organ ekonomskog komesarijata SSSR „Socijalističkoje zemljodelje“, od 20. oktobra prošle godine, javlja da radnici koji rade na traktorima u Rostovskoj oblasti ne mogu kupiti ni najpotrebnije zimsko odijelo i obuću, jer im crveni direktori već odavna nisu naplatili njihove nadnice.

Visina neisplaćenih nadnica u Pavlovskoj mašinskoj i traktorskoj stanicu iznosi 124.000 rubalja, u Jejkansku 141.000 rubalja, u Kahnibolotsku 141.600 u Persjanovu 67.000, u Aleksandrovsku 678.000, u Rodanu 99.300, u Semibalkovu 89.000, u Armaviru 97.000, u Nowpokrovsku 120.000, u Lenjinogradskoj mašinskoj i traktorskoj stanicu 77.900 rubalja.

Dalje isti list piše da su neisplaćene nadnice u 154 mašinsko-traktorskih stanica ovog okruga iznosile do 1. oktobra prošle godine 3.800.000 rubalja.

Slične se stvari dešavaju i u drugim okruzima.

Nebrojni radnici pod boljševičkom diktaturom izgubili su svaku nadu na isplaćivanje nadnica. U svaku dobu moraju biti spremni da će ih crveni diktatori lišiti najpotrebnijih stvari za život, u vrijeme kad vladaju mrz i studen.

ŽIVOT S CRKVOM

Crkveni kalendar

Nedjelja, 17. I: II nedjelja po Bogojavljenju — Sv. Antun opat. — Rođao se u Egiptu sredinom 3. v. U 18. g. povuće se u pustinju, gdje je proživio oko 90 godina i umro 356. g. u 105 godini života. „Gospodine, odviše smetaju i kvare“. — Na ove riječi čuo je Antun ovaj odgovor: „Hoćeš li da budeš Bogu drag, moli se. Kad ne možeš moliti radi. Srce i ruke neka ti ni-

kada ne budu besposlene.“

Ponedjeljak, 18. I: Stolica sv. Petra u Rimu. Od danas pa do 25. ov. mjeseca moli se po cijelom svijetu za sjednjenje sviju kršćana u jednu, svestnu, katoličku i apostolsku crkvu. — Sv. Priska.

Utorak, 19. I: Sv. Kanut, kralj i mučenik. Rođao se g. 1080. Umro je mučeničkom smrću uslijed zasljepljenosti puka i zlobe velikaša.

Srijeda, 20. I: Sv. Fabijan i Sebastijan. Prvi je bio papa, a drugi vojnici i voda tjelesne straže cara Dioklecijana. Radi sv. vjere bio je izranjen strijelicama. No, ozdravivši opet počne otvoreno isповijedati sv. vjeru, pa je radi toga i bio pogubljen toljagama g. 288. Oba mučenika i sveca počivaju u blizini jedan drugog, iako je Fabijan bio papa, a Sebastijan prosti vojnik.

Cetvrtak, 21. I: Sv. Javija djevica i mučenica. Bila je bogatog i uglednog rimskog rođa. Kad ju je jedan bogati rimski mladić zaprosio, odgovorila mu je: „Ja imam zaručnika, koji je puno plemenitiji od tebe, i koji me je mnogo bogatije nadario, nego što bi me ti nadario. Radi kršć. vjere bacise je najprije u oganj. Ali, kad joj ni oganj nije ništa naudio, zaklaše je mačem.“

Petak, 22. I: Sv. Vinko i Anastazije mučenici. SV. Vinko bio je Španjolac. Prilikom mučenja kazao je svojem krvniku ove riječi: „Molim Te, ne ublaži muke moje, eda mi se ne bi umanjila slava nebeska.“

Subota, 23. I: Sv. Rajmund de Peñafort, pričinjalač. Bio je kapelan i isповjednik na papinskom dvoru. — Sv. Emerencijana. — Po staroj predaji bila je sestra sv. Janje. Kad je još nepokrštena molila na grobu svoje sestre sv. Janje, navališe pogani, i dok su drugi kršćani pobegli, ona nepomična osta na mestu, te je pogani kamenjem zasušila. I tako je bila krštena vlastitom krvlju.

II nedjelja po Bogojavljenju

Citanje poslanice blaženoga Pavla Apostola Rimljanim (12,6—12). — Braco! Imamo različite darove po milosti koja nam je dana: ko (ima) prostošto, (neka ga upotrebljava) po mjeri vjere; ko (ima) službu, neka služi; ko ima da poučava, neka poučava; ko ima da opominje, neka opominje; ko daje, neka daje pravo; ko upravlja, neka se brine; ko čini milosrde, neka čini s veseljem. Ljubav neka bude bez pretvaranja. Mrzeći na zlo prianjate uz dobro. Bratskom ljubavlju jedan drugoga ljubite. Sa poštovanjem jedan drugoga pretječite. U skribi ne budite nemarni; duhom vatreñim služite Gospodinu. Nadom se veselite, u nevolji budite strpljivi, u molitvi budite postojani. U potrebitama svetima (t. j. kršćanima) pomažite. Gojite gostoljubivost. Blagosilajte one koji vas progone, blagosilajte a ne kunitate. Radujete se s onima koji se raduju a plačite s onima koji plaču. Budite jedne misli među sobom. Ne težite za visokim stvarima, nego se držite niskih.

se ne zarekoh, misleći da još vrijedi ona stara: Ovo je moje, to tvoje. Danas je sve svačje! Znam ja to; zato se, eto, i popravih.

Ta kokoš, dakle, moralna je odlučiti imu li Boga ili ne!

Evo kako.

Na prošli Velički petak zaklao ju i ispekao. Zna on da je zabranjeno jesti meso na taj veliki dan. Nemojte ga toliko vrijediti zbog neznanja; ta bio je i on u svoje vrijeme katolik. Ali upravo zato što je najstroža zabrana, izabrao je taj dan da svojim „zaglupljenim“ mješćanima otvorí oči.

Jos čete reći da nije to požrtvovan čovjek! Čitavu godinu, kaže, nije okusio mesa, ali za taj dan je sve žrtvovao samo da se najede mesa, eda progleda njegova okolina.

Što da duljim. Kad je spremio za jelo, izrekao je svečanim tonom: „Evo, pojesti ču ovu pečenku, pa dajem Bogu pol sata vremena da me usmrti, a ko postoji.“

Promislite koliko je darežljiviji od samog onog ministra. Onaj dao tek pet minuta, a on daje velikodušno pol sata.

Narod se zgražao nad tom javnom sablasnit, a crvenaši su s nekim pobjedičkim ponosom opetovali:

„Jeste li vidjeli: pečenka ne djejuje, dakle Bog ne postoji!“

Usporedi, ne promišću jedan pred drugoga, prolećeš preko mosta.

† Sljedi sv. Evangelije po Ivanu (2, 1—11).

— U ono vrijeme: Bila je svadba u Kani Galilejskoj i ondje bijaše Mati Isusova. A pozvan bi i Isus i učenici Njegovi na svadbu. I kad ponesta vina, reče Mati Isusova Njemu: „Vina nemaju.“ Reče joj Isus: „Što je meni i tebi, ženo? Još nije došao moj čas.“ Reče mati Njegova slugama: „Stogod vam reče, učinite!“ A ondje bijaše šest kamenitih sudova za čišćenje običajno Židovima, a svaki je držao po dvije ili tri mjerice. Reče im Isus: „Napunite sudove vodom!“ I napuniše ih do vrha. I reče im Isus: „Zagrabite sada i ponesite staromu svatu.“ I ponesoše. A kad stari svat okuši od vode koja je postala vino, a nije znao otkuda je, a sluge su znale koje su zagrabile vodu, pozove staru svatu zaručnika i reče mu: „Svaki čovjek iznosi najprije dobro vino, a kad se ponapiju, onda slabije; a ti si čuao dobro vino do sada.“ Ovo učini Isus u Kani Galilejskoj kao početak čudesa i objavi slavu svoju i vjerovalje u Njego učenici Njegovi.

Silazak s brda

Citava crkvena godina, koja počinje s prvom nedjeljom Došašća, dijeli se u dva glavna dijela: u božićno i uskrsno doba.

Božić i Uskrs su dva velika blagdana, oko kojih se, kao u kakvom kruku, nižu svi drugi blagdani, nedjelje i svetačni dani. Jer ni Božić, ni Uskrs ne slave se samo jedan dan. Na njih se mi teško vrijeme pripravljamo, onda ih svetkujemo i konačno se na njima zahvaljujemo.

Tu misao nam lijepo i slikovito predstavlja naš prvi i jedini liturgijski tjednik „Život s Crkvom“ u 8 broju svog prvog godišta. („Život s Crkvom“ izlazi već treću godinu u Hvaru, pa ga od srca preporučujemo svim našim čitaocima. Tjedno izlazi na 48 stranica, a godišnja mu je preplata 48 dinara. Naručuje se: „Zvijezda mora“ — Hvar.) — Tamo se kaže:

„Priprava, svetkovanje i zahvala o Božiću i isto tako o Uskrusu tvore dvije glavne dobi crkvene godine: božićno i uskrsno doba. Najlakše ćemo to zapamtiti, ako pomislimo da smo kršćani putnici, kao nekakvi turisti, koji svake godine imaju da pređu dva visoka brda, brdo božićnog i brdo uskrsnog doba crkvene godine.“

Na prvo se brdo dižemo kroz 4 nedjelje Došašća, a o Božiću smo već na vrhu, gdje onda po gorskoj kosi idemo do drugog vrha istog brda, to jest do blagdana Bogojavljenja, da kroz nedjelju po Bogojavljenju silazimo polagamo u dolinu.“

Bogojavljenje je za nama, i danas smo već u drugoj nedjelji po Bogojavljenju. To je onaj silazak u dolinu, zahvala Božiću.

Nego to silaženje i zahvala nije svake godine jednako dug. Koje godine svetkujemo i šest nedjelja po Bogojavljenju, a koje samo dvije. A to opet ovisi o tome, da li je Uskrs prije ili poslije.

— Što mislite, da li im je dobro jedan odgovorio: „Pamet vam ne dje luje, zato ste ludi!“?

fra Denys — Stena

Salomljene ruke

Jutros čitavo selo gleda, kako Božić Blaž i Jakov Modrić, postariji kuhari starješine, o ularu za sobom vode svaku svoga uyaljana, gola i čila Ridova i Sarca konja. Svak to gleda i čudi se, premda u tomu nema ništa za čudjenje, da ularde o ularu živo vodi. — Već da to čudo niže odotuda, što svaki od njih ima svoga odraslijeg vrljčića, kome je to svagdano za glavom, da s konjima na pašu polazi.

Dodata je tako i bilo, a da nije i današ, evo razloga.

Iz polja i sa bujne svibanjske paše vraćali su se juče naši mlađi binedžili na svojim pomamnim čilašima, da ne znaš, tko je uzbjesniji, je li onaj na dvije ili na četiri noge. Krcato je to mlađe i žestoke proljetne krvi, pa odlučiše utrkivati se, tko će sa svojim barjakom pred drugoga promaknuti. Stiskoste se, da ih ne vidiš, već da su dva crna klipčića pređe, samo što na grlo naviše breka i na Ridova i na Sarca.

Usporedi, ne promišću jedan pred drugoga, prolećeš preko mosta.

Ove godine je, na primjer, Uskrs veoma rano, na 28. ožujka. Zato imamo samo dvije nedjelje po Bogojavljenju. To znači da s ovom nedjeljom već svršava božićno doba, a slijedeće, s nedjeljom Sedamdesetnicom, započinje se Uskrsno doba.

Danas je, dakle, druga i zadnja ovogodišnja nedjelja po Bogojavljenju. I ove nedjelje, prvi put poslije dužeg vremena, svečenik govoriti sv. Misi u zelenoj misnoj boji.

Imamo u sve šest boja koje se upotrebljavaju u crkvenom bogoslužju. To su: bijela, crvena, ljubičasta, zelena, crna i ružičasta. Zelena boja se upotrebljava u sve nedjelje po Bogojavljenju i po Duhovima, a znak je ufanja, života i rasta.

Sve je to dobro, a i potrebitno, znati onome koji iskreno ljubi svoju Crkvu i želi živjeti njezinim otajstvima.

Znamo da Bogojavljenje ima svoje ime odatle što na taj blagdan svetujemo onaj čin s kojim se Isus objavio mudracima, a preko njih čitavom svijetu, pa i nama, kao pravi Bog. Nu to objavljuvaju Kristovog božanstva nije se izvršilo samo kod poklona mudraca. Evandelje nam spominje još dva dogadaja prilikom kojih se jasno objavilo Njegovo božanstvo. Ta dva dogadaja su: Isusovo krštenje u Jordanu, kad se s neba čuo Očev glas: Ovo je Sin moj ljubezni... i prvo Isusovo čudo u Kani.

Sva ta tri dogadaja, poklon mudraca, krštenje u Jordanu i prvo čudo u Kani, spominju se na sam blagdan Bogojavljenja. Ali Crkva hoće da svaki pojedini taj dogadaj još i posebno proslavi. Zato se poklon mudraca najviše spominje na Bogojavljenje, osim na Bogojavljenja je posvećena krštenju u Jordanu, a u drugu nedjelju po Bogojavljenju slavi se, evo, prvo čudo u Kani.

Cudo u Kani je početak javnog Isusovog života, a u isti mali i objava Njegove božanske moći. Čitamo, naime, na koncu današnjeg evanđelja: „Ovo učini Isus u Kani Galilejskoj, kao početak čudesa i objavljuvaju slavu svoju, i vjerovalje u Njego učenici Njegovi.“

„Sva zemlja, Bože, neka Ti se klanja i pjeva Tebi; nek pjeva pjesme imenu Tvojemu, Svetišnji.“ (Početna pjesma u današnjoj sv. Misi.)

Liturg

Po državi

HRVATSKA NARODNA UMJETNOST

— Dr Božidar Širola, Dr Velimir Deželić, sin, i Zdenka Sertićeva izabrali su iz velikog zaklada narodnoga blaga neke ponajljepše blagdanske igre, pa ih obradili. Oblik je tih koleza: jednostavan i prostodušan. Sada je Jeronimsko književno društvo u Zagrebu (Trg Kralja Tomislava 21) u posebnoj knjizi izdalo sedamnaest takovih koleza, sa notarima i slikama, da budu grada za društvene priredbe. Naslov je „zbirci „Kolede““ a cijena 15.— dinara.

Da nijesu! Ispod provira glava čeladeta sa crnim rupcem na glavi. Baba je to Bika i udovica pokojnog Bikakanu. Širotna i stara tūda se vrže i u dražljivo grmlje zavirkujе, ne će li se gdje hamjeriti na koji bljušt i sparagu. Ko da si ih užvarenom vodom zališ, konji nenadno vriče na stranu i rasztovariše svoje vitezove.

— Jesi li se udario? — Nijesam.

— Jesi li ti? — Nijesam.

Svak svoga dogata frznu za ular i poput Muhamedovih hadžija smiren udariše put sela.

Ono — nijesam — nije izgovorila činjenica, već mlađa ponos, ter ona — „za vrteće rane“... Netom se sve ohladilo i u kolotečinu stupilo, stvarnost to drugačije uze tumačiti.

Bijedni roditelji na sto muka s njima. Živakaj, traži, raspitivaj se za seoske vidare

NIKOLA ŽIĆ: ISTRA. — U Zagrebu je prije kratkog vremena osnovana „Biblioteka Hrvata izvan domovine (HBID)”, kojoj je svrha da izdaje naučna i publicistička djela o Hrvatima izvan domovine — o hrvatskim manjinama i o hrvatskim iseljenicima. Upravo je ovih dana izašla knjiga g. prof. Nikole Žiče: Istra (I dio Zemlja), u kojoj ovaj poznati stručnjak obraduje geografiju Istre naučnom metodom, ali uza sve to popularno. Pisac je razdijelio svoju radnju na pet dijelova: prošlost zemlje, oblici tla, vode, podneblje i bilje, a na kraju se nalazi kazalo imena i stvari. Djelo je ilustrirano s mnoštvom slika. Drugi i treći svezak ove knjige izaći će početkom 1937 kao poseban svezak. U tome će djelu biti prikazano antropogeografsko stanje Istre u prošlosti i sadašnjosti. — Biblioteka Hrvata izvan domovine izdavat će svake godine četiri sveska svojih edicija, a godišnja preplata stoji za broširanu izdanja 60. — dinara, uvezano 100. — Pojedini svezak stoji broširan 20. — din, uvezan 30. — Nasruje se kod Biblioteke Hrid, Zagreb 6, pošt. pretinac 28.

„OBZOR” PROTIV „PUCKE FRONTE”. „Obzor” od 24. XII. objelodano je podujli članak, pod naslovom: „Pučka fronta i beogradска Udržena opozicija”. U članaku se odlučno pleteira protiv stvaranja „Pučke fronte”, što je forsiraju beogradski socijalisti, u zimajući u obzir „Udrženu opoziciju”. „Obzor” otklanja tu ideju s jedne strane, jer se za njom krije tendencija, da se frazama o demokraciji i socijalnom grupiranju poturi u pozadinu političko hrvatsko pitanje, koje socijalista Bogdan Kreklj naziva „partikularizmom” a s druge strane, jer kod nas nema pogibli od fašizma, pa bi to imalo biti samo sredstvo za širenje marksističkih ideja, a razbilo bi hrvatsko jedinstvo, u koliko bi katolički crkveni krugovi otvoreno nastupili protiv takove kombinacije.

Medutim, veli, o tom nema na hrvatskoj strani ni govora, jer je Dr. Maček odlučno proti.

SKUPSTINA KATOLICKIH UCITELJA. U Ljubljani je održana koncem prosinca skupština slovenskih katoličkih učitelja i učiteljica, učlanjenih u Slomšekovoj družbi. Jednom dijelu skupštine prisustvovao je i ministar dr. Korošec. Bill su također prisutni ministar dr. Kreklj i ban cr. Natlačen. Drugi dan zborovanja bio je prisutan i ljubljanski biskup dr. Rožman. Održano je nekoliko predavanja. Učitelj Jagodić održao je predavanje o temi: „Budućnost slovenskog naroda povezana je s njegovom moralnom krepšću, njegovom zemljom i njegovom ljubavlji za pravdu”.

AKCIJE PRAVOSLAVNE CRKVE. Iz Beograda javljaju, da je ministar pošta i brzojavi dr. Kaluderović odobrio, da se na pošiljke lijepe jubilarne svetosavske marke, koje prikazuju lik sv. Save i svetosavski hrám uz cijenu od 0,50, 1 i 2 dinara. Cisti prihod od ovih maraka ide u fond za podizanje svetosavskog hráma u Beogradu.

Isto je tako, na inicijativu narodnog zastupnika Dr. Voje Janjića, predsjednika finansijskog odbora, osnovano „Udrženje prijatelja manastira Žiče”. Patrijarh Varava blagoslavljen je društvo, da bi bilo što uspješnije u svom radu. Društvo ima za cilj, da širi pravoslavnu misao i da propagira kult manastira Žiče.

HODOČAŠĆE U SVETU ZEMLJU. Rádi nemira u Palestini bilo je lanjsko hrvatsko hodočašće u Svetu Zemlju odgodeno. Održao za sv. Zemlju odlučno je, da hodočašće bude u mjesecu srpnju ove godine.

NOVA TVORNICA. Neki njemački tvorničari kante podiđi u najskorije vrijeme tvornici poljoprivrednih strojeva u Novom Sadu.

NEKE ŽAPLJENE. U Zagrebu je zaplijenjen letak pod naslovom Izborna hasila nad SDK u općinskim izborima i kalendar Soča za god. 1937.

AFERA HUSEINA KADIĆA. Vrhovni je sud u Sarajevu rješio Huseina Kadića i drugove u t. ž. bosanskom agraru svake krvine.

NOVO AKADEMSKO DRUŠTVO. Hrvati akademici osnovali su u Osijeku Hrvatsko akademsko društvo Ante Starčević. Za predsjedniku je izabran g. S. Bunjevac, stud. vč.

MILIJUNI ZA DUHAN. U prošloj godini Vukovarčani su popušili duhan, cigarete i cigare u vrijednosti od preko 5 i pol milijuna dinara.

DUG OPĆINE KLIS, kako je konstatirala nova uprava, iznosi 1,550.000 dinara. Zbog raznih izdataka stari upravu će sadržiti prijaviti višim vlastima.

KONFERENCIJA PRIVREDNIH KOMORA iz čije države održat će se 12. ovog mjeseca u Beogradu. Na njoj će biti raspravljanje o nekim stvarima načrta Gradanskoga zakonika, o porezima na neke articke, o novom zakonu o privrednim zadružama i dr.

Kako je u Sovjetskoj Rusiji?

Ovo sami priznavaju

Da u Sovjetskoj Rusiji nije i ne može biti dobro, to svi znamo. O tome često pišu dnevne novine i ozbiljne revije. Ali kad o tome počneš govoriti s kojim fanatičnim komunistom, uvijek ti samo jedno odgovara:

„Tako piše buržujska, kapitalistička štampa, a ona, razumije se, na debelo laže”.

Medutim čete se u ovom članku uvjeriti da tako ne piše samo „buržujska štampa”, nego i same komunističke novine koje izlaze u Sovjetskoj Rusiji. Da ne bi ko mislio, da je i to laž, návada se uz ime dottične novine i broj u kojem je izšao pojedini izvještaj, pa i sam nadrevak.

Evo, ovo i ovako doslovno pišu komunističke novine o stanju koje danas vlada u Rusiji:

BRIGA ZA RADNIKE

U kuću za zajedničko stanovanje na imanju „Borki” nerado se ulazi. Ovo je veliko odgajivalište svinja. Od dana otvaranja ove kuće, nije ništa očišćeno i strahovit nered zapaža se kod prvog pogleda.

U sobama nema ormana, nema stolica ni stolova. Radnici sjede uveče u mraku.

Više puta su se radnici žalili direktoru ove ustanove, drugu Levinu, sastavljali su zapisnike o nehigijenskim uslovima u ovoj kući, ali sve je bilo bez uspjeha.

Prije kratkog vremena, u sobi odgajiteljice drugarice Pavlove, pala je tavanica. Pavlova je bila pri tom povredena, ali ni to nije nimalo uznenirilo direktora Levina.

Jesen je došla, a kuća nije za zimu popravljana. Levin ostaje dosljedan sebi i smatra da ne treba da vodi brigu o svakodnevnim potrebama radnika. On ima pred sobom svoje više političke ciljeve. — („Lenjingradskaja Pravda”, br. 216, od 18-X-1936.)

BRIGA ZA SELJAKE

U „Olginskaja” obnovljen je i povećan jedan „zelmad” (seoska trgovina). Stanovništvo je čekalo otvaranje s velikim nestruženjem. Ipak već na dan otvaranja gradani nisu mogli da dobiju robu. Doduše ona je bila donesena, u izvjesnoj mjeri, u „zelmag” ali već je bila prije otvaranja razdijeljena „njihovim ljudima”. Prodavalac je uhvaćen da je onu robu, koje je najmanje bilo, sakrio.

Trgovina je nova, ali poredak je ostao isti. Prodavaci su neobično grubi. 4. septembra je jedan prodavalac izgradio strašno jednu građanku, samo zato što se ona žalila da su joj date gumené cipele manje za jedan broj nego što joj trebaju. — („Molot”, br. 4596 od 23. septembra 1936.)

Članovi kolhoza seljačkog zajedničkog gazdinstva „Jutarnja rumen revolucije”, okruga Košar, bili su saglasni s prijedlogom okružnih vlasti da stvore sredstva za podizanje telefonske linije. Uprava kolhoza odobrila je potrebna sredstva.

Otada je prošla godina dana. Okružna vlast je primila od kolhoza 2000 rubalja a ništa još nije učinila za podizanje te telefonske linije.

Zar to ne liči na prevart? — („Molot”, br. 4596 od 3-IX-1936.)

BRIGA ZA DJECU

U Štucku postoji sanatorijum br. 2 za sasvim malu djecu. Nekoliko puta

dolazili su ovamo revizori iz „Trusta za banje i sanatorijume”, kao i iz ureda za higijenu, ali još uvijek ima mnogo nereda.

U dječjim posteljama je potpuno prljavo rublje, jastuci su napunjeni trulom slamom. Rublje koje se oblači djeci sasvim je staro. Toplih košulja uopće nema. Mališane oblače u jahaće pantalone koje bi i za vojnike pješake bile velike. Stanje u sanatorijumu je potpuno nehigijensko. Prljavo rublje se pere u istim kadama u kojima se djeca kupaju.

Noću, u čitavom sanatorijumu dežura samo jedna bolničarka.

Glavni ljekar, Landau, vara roditelje. Kad otac ili mati dodu da obidijete, Landau brzo oblači dijete u pristojno odijelo, koje samo za takav slučaj stoji spremno u sobi. — („Lenjingradskaja Pravda”, br. 224, od 28-IX-1936.)

BRIGA ZA STARCE

„Molot” (br. 4598 od 26. septembra 1936) objavljuje neka pisma radnika i invalida, koja daju sliku stanja u sovjetskim osiguravajućim kasama.

Jedan invalid piše da je on čitav mjesec dana svakodnevno dolazio na kasu za osiguranje da bi dobio knjižicu za penziju. Najzad mu je uprnik te kase rekao da ne može dobiti tu knjižicu sve dotle dok oni svoju arhivu ne uredi.

Radnik Sazanov, koji je više od 24 godine radio u tvornicama, čeka još od jula na rješenje svoje molbe za pomoć koju je uputio novorosijskom rudarskom savezu.

Invalid Salitkov, stari radnik, koji ima za sobom 40 godina tvorničkog rada, obratio se još odavnina na mješinski komitet „Tihoreckog depoa” zbog ponovnog isplaćivanja njegove rente; ipak ni do danas njegovoj molbi se nije izšlo u susret.

Već više od godine dana, piše penzionerka Krivonogova, pokušavam da svoju penziju od juna 1935 godine do januara 1936 dobijem. U početku sam bar dobijala odgovor na svoje molbe, a sad potpuno šute.

BRIGA ZA BOLESNIKE

Moj brat Petar Solovjev proveo je sedam godina kao bravar mehaničar u tramvajskom depou „Skorohodov“. 6. jula nije došao na rad, jer je bio bolesan. Još istog dana otpušten je kao „besposličar“.

Bratovljeva bolest je bila vrlo ozbiljna i on nije mogao da napusti postelju. Ljekari su utvrdili da postoji izraštaj na mozgu. Od 17. augusta nalazi se u hirurškom institutu za nervnu patologiju a sve dotle bio je liječen kod kuće.

Da bi bratu ishodio invalidsku pomoć, otišao sam tamu gdje je on radio. Ali tamo uopće nisu htjeli da mi izidu u susret. Direktor tramvajskog depoa i nadzornik odbili su da opozovu rješenje otpuštanja moga brata i da isplate pomoć. — („Lenjingradskaja Pravda”, br. 223 od 27. septembra o. g.)

Sve ovo čitamo u sovjetskim novinama. Zato se opravdano pitamo: Ako one same tako pišu, što će tek da bude u goloj stvarnosti?

Okultista

Težnja za rajem

Vrlo rado pošao bih
Među sjajne rajske dvore,
Gdje se Višnjem neprestano
Poklici i hvale ore.

Ali' još moram dugo idi
Preko trnja i nevolja;
Vršit Njegov zakon sveti,
Dokle bude Njega volja.

Preko muka i tegova
U vježnu se kuću ide.
I tek onda mogu dobrí
Da Svevišnjeg lice vide.

Sveta smrti, koja će mi
Otvoriti raja vrata!
Ja Te ljubim, ja Te volim
Ko najdražeg svoga brata.

Mirko Validžić

HERSAN CAJ

če Vam pomoci da opet postignite zdravlje pomoći ljekovitim svojstava bilja.

Ne budite neprijatelj sami sebi!

Oboljenja od mjehura i boli kod mješevnog pranja (menstruacije) ublažiti će HERSAN CAJ.

Smetli li Vas gojaznost (debljina)?

Zelite li biti vitki? — Onda možete upotrebiti HERSAN CAJ.

Zašto da trptite boli kod reumatizma i kostobolje (gikt) kada to nije potrebno. HERSAN CAJ je sredstvo koje Vam može olakšati muke.

HERSAN CAJ pomaže kod arterijske skleroze i hemoroida (šuljeva).

Zar zbilja nezname da je HERSAN CAJ kod oboljenja želuca, jetara i bubrega dobro sredstvo.

HERSAN CAJ dobiva se samo u originalnim omotima u svima ljekarnama. — Tražite besplatnu brošuru i uzorak kod: »RADIOSAN« Zagreb, Dukljaninova ul. 1 Reg. br. 19834/1933

Po svijetu

PROTIV RASNE LUDOSTI. — Nadbiskup od Canterbury-a održao je na radnju govor u kome je oštro govorio protiv bezbožničke propagande u Sovjetskoj Rusiji i nacional-socialističke u Njemačkoj. Idoli frasa i države — rekao je nadbiskup ukazujući jasno na Njemačku — prigrabili su autoritet koji pripada Kristu.

CITAV SE SVIJET INTERESIRA ZA SV. OCA PAPU. Premda izvještajima vatikanskog dnevnika „Osservatore Romano” stanje zdravlja Sv. Oca je još uvijek promjenjivo i zabilježavajuće. Dokazom koliku ljubav i poštovanje uživa Sv. Otac u čitavom svijetu, jesu bezbrojni telegrami i pisma što svaki dan stizaju u Vatikan i pokazuju najživljiji interes za papino zdravlje, izražajući želje čitavoga kršćanstva za njegovo potpuno ozdravljenje. Ima među njima i brižozava iz najudaljenijih misijskih krajeva Australije, Azije i Afrike.

SOVJETI SU SPREMLILI PLAN. Nacionalistički general Millan Astray izjavio je nedavno novinarima, da posjeduje važan dokument, koji pokazuje, da je već nekoliko mjeseci prije početka gradanskog rata u Španjolskoj i rađen plan komunističkoga prevrata po uputama iz Sovjetske Rusije.

JADI I NEVOLJE MADRIDA. Komunistički izgredi najgorje vrste na dnevnom redu u Madridu. Među ostalim opiplaćana su poslanstva Portugala i Finske, te ambasade Njemačke i Italije. Novine javljaju, da u Madridu hara epidemija tifusa.

U MADRIDU SU ODUZETI mnogim građanima radio aparati, da ne mogu primati vijesti nacionalističkih stanica.

NACIONALISTI SU UPRILOČILI žestok napadaj sa svih strana na položaje madriljskih branitelja. Naval je najjača s južne strane, odakle napada general Varela. U pokretu su sve vrste oružja. Za ishod ove jake ofenzive se još ne zna.

UMRO MIGUEL DE UNAMUNO. Na Novu godinu umro je glasoviti španjolski pisac, misilac i učenjak Miguel de Unamuno, koji je nazvan ocem španjolske relike. Cim je izbila revolucija, Unamuno se priključio iskreno načionalnoj i katoličkoj

da se pokloni Piju XI. kao dojnjomu nasljedniku velikog pape Inocenta XI., čijom intervencijom je bio oslobođen Budim i spašena križarska-kultura od turske najeze.

NIJE USPIJELO. Engleski Gornji Dom zabacio je u drugom čitanju zakonsku osnovu o takoj zvanoj eutanaziji, po kojoj bi liječnik imao pravo da usmrti neizlječive bolesnike. Jedan od lordova govorio je u ime liječnika i Šlavjija, da bi tako zakon upravio povjerenje pacijentu sramljenu.

JEDNI RUSE, DRUGI ZIDAJU. Katolički skauti u Parizu podigli su svojim rukama novu postaju križnog puta, koju su komunisti bili razorili u mjesecu rujnu.

PO ŽELJI SVEUCILISTARACA. U sveučilišnoj četvrti u Parizu podignuta je crkva isključivo za upotrebu sveučilištaraca. Posvetio ju je kardinal Verdier. To je učinjeno po želji sveučilištaraca, koji u Parizu imaju brojne katoličke organizacije.

Naši dopisi

Vodice

BOŽIĆNI DOGADAJI. — Već se u par brojeva „Katolika“ pisalo o Vodicama i o ljudima. Isto je tako i u „Mladoj Hrvatskoj“ izšao jedan dopis. To je nekih bilo krivo. Govore da se pred cijelim svjetom sramote naše Vodice. Dakle, sramota je istinu pisati, a na ponos i diku je činiti što je u dopisima izneseno?

I sada će oni reći da nanosimo sramotu svom selu, a bili su toliko drski, te su digli ruku na nemoćnu staricu i krunicu joj iz ruku istrgali.

Nadošao je najveći kršćanski blagdan — Božić. Sva naša srca su radosnije kuća. I kao što su siromašni pastiri novorodenom Kralju poklonili jagnje, sir i mlijeko, tako smo Mu i mi u svom siromaštu darovali svoja srca. Ovo je blagdan mira, zato su i pjevali anđeli u Betlehemske štalice: mir ljudima dobre volje. Izgledalo je da će i naše siromašno i ispačeno selo lijepo proslaviti rodendan Kralja mira. Ali neki ne bi bili ono što jesu, kad se i na taj blagdan ne bi pokazali.

Stari je običaj u našem selu da se taj dan župnik svećano doprati u crkvu i isprati kući. Tu bi sudjelovali i načelnik, sa svom općinskom upravom, i ostale vlasti koje su zastupane u selu. Ali ove godine nije bilo tako. Novozabrani načelnik, na najveće zgrađanje i osudu seljana, nije htio pratići već župnika niti mu čestitati, premda je župnik u crkvi najprije njemu čestito Božje porodenje. Sramota, i opet velim, sramota!

Nakon takvog postupka g. načelnika, mnogi žale što su svoj glas dali za njega.

Poslije podne na Božić su mjesni Križari sa svojim tamburama pošli od jedne do druge kuće svojih prijatelja čestitajući im veselo blagdane. Ali i Križari im smetaju. Odmah su ih počeli zadirkavati; ismehavati i fučkati im. Vrhunac je to postiglo na seoskoj poljani. Tada je „jedan“ drug usključen: Hura, mladost! I počeše trčati za Križarima. Dok su jedni tukli dva Križara (dva najmirnija omladinca u selu!), dotle su drugi kupili kamenje.

Je li to, drugovi, sloboda? Doista, vi ste za slobodu, ali samo za sebe! Vi ste, kako dokazate na Božić, žedni krvipoštene hrvatske katoličke omladine. Na čast vam bilo!

S. —če.

Olib

PJEVAČKI ZBOR. — Nijesu prošla nego tri mjeseca da su došle u našu župu časne sestre Predragocjene Krv Isusove i osnovale svoj samostan pod imenom „Zvjezda mora“. Došle su da preuzmu našu najmladu djecu i da ih čuvaju i odgajaju za Boga i narod. Uz one najmlade skupile su sa svojom požrtvovnošću i ljubavlju i cijelu župu. Pa, eto, kroz ovo kratko vrijeme osnovale su da članica Križarica i Kćeri Marijinih pjevačkih zbor, koji smo imali sreću čuti po prvi put na sv. Misi polnoćnici, a onda kroz sve božićne blagdane. Zbilja zaslužuju poхvalu naše djevojke koje su recitovo svaki dan pod večer, iž svog dnevnog posla, polazile k časnim sestrama na pjevanje, ali najveća hvala ide č. Majci Prestojnici i njezinoj pomoćnicima koje su se, uz sav drugi posao, neutrudivo zauzimare, radile i vodile pjevanje i to sa malim, slabim i stariim harmonionom. Iskreno priznajemo da se nijesmo nadali da će u tako kratko vrijeme naše djevojke naučiti cijelu misu, više božićnih i drugih crkvenih pjesama. Cestitamo našim časnim sestrma na uspjehu i molimo Boga da im

dane snage i milosti u njihovom radu za Boga i narod.

JEDNA POTREBA NAŠE CRKVE. — Ovom prigodom opet opažamo kako našoj lijepoj i prostranoj župskoj crkvi, uz ostali ures i nakit što su ga vjernici dali Bogu na čast, nešto manjka, što bi sve drugo popunilo i usavršilo, a to je jedan dobar harmonium ili još bolje orgulje. Novčane su prilike danas slabe, ali ipak uz male dobre volje i požrtvovnosti moglo bi se barem štograd. Tu manjkavost u našoj župskoj crkvi opažamo već godine i godine, a da se ta manjkavost popuni traži sada i novo osnovani pjevački zbor, koji će bez toga biti uvijek manjkav. Zato i ovim putem kucamo na sreću sve naše braće, da koliko može i u ovome pomogně, da tako naša crkva i u tome pogledu bude svima nama na diku, a gospodinu Boga, koga pjevanjem uzveličavamo, na čast i slavu.

Biograd n/m

RADIMO I NAPREDUJEMO. — Naše Križarsko sestrinstvo ovih božićnih praznika pokazalo je da postoje i da radi. Male Križarice priredile su na drugi dan Božića priredbu sa sedam točaka. Vrlo lijepo odigrale su igrokaz u tri čina — „Božićni san“, koji je prisutnu publiku ganuo do suza. Igrokaz je pisan u duhu današnje socijalne nejednakosti i socijalne bijede na jednoj strani, a raskoši i bogatstva na drugoj strani. Osim toga još su izvele igrokaz „Moda pred nebeskim vratima“ te dvije deklamacije, a otpjevale su, vrlo skladno, uz pratnju violine i gitare, nekoliko božićnih pjesama.

Na Staru Godinu odigrali su naši Križari Šaljivi igrokaz „Začaranje blago“ od Matijevića. Poslije igrokaza bila je društvena tombola. Tako u veselom raspoređenju došlo je i 11 sati, kada smo se razili svojim kućama.

Ove dvije uspjele priredbe neka im budu potstrek za budući rad. — Ovih dana bile su dvije Križarice na okružnom tečaju u Sibeniku. Sada se spremaju za predstavu „Dvije Majke“ koju kame davati na naš crkveni god sv. Anastazije. — Jedna križarica, Katica Pinjatela, nam se udala za mještanina, a ostale male i velike neka i dalje nastave započetim radom oko spavanja duša.

Biogradanin

Zlarin

RAD NOVOG ŽUPNIKA. — Dolaskom našeg novog župnika vlč. Don Srećka Pavića počeo je polaganje preporod vjerskog života u župi. Agilni Don Srećko nastoji da produbi što više vjerski osjećaj svojim neumornim radom. Radi i žrtvuje se i preko svojih sila u nekoliko pravaca. Radi s očejom fanfaricom, uza sve potekoće; posebno tumači kršćanski nauk djevojkama koje su kod časnih sestara. Napornim vježbanjem je uspio da su djevojke kroz čitave božićne blagdane pjevale uz pratnju harmonija. Pobrinuo se je da smo dobili krasne jaslice, sa 22 figure koje su dosta velike i umjetnički izrađeni „Betlehem“. Svi bez izuzetka primili smo ovo sa oduševljenjem. Dobri Bog blagoslovio njegov rad pun ljubavi na dobrobit našeg mještanina.

Je li to, drugovi, sloboda? Doista, vi ste za slobodu, ali samo za sebe! Vi ste, kako dokazate na Božić, žedni krvipoštene hrvatske katoličke omladine. Na čast vam bilo!

Zlarinjanin

Istina o Španjolskoj

Sve je puno vijesti o strahotama, koje se dogadaju u Španjolskoj.

Iz raštrkanih novinskih vijesti, iz protulovnih izvještaja o dogadajima, iz članaka što ih pišu ljudi koji često imaju zasebne namjere teško je saznati ono: što treba znati o Španjolskoj, to jest njezinu zemlji, ljudima, gospodarstvu, povijesti i kulturi i naročito o nacionalnom, seljačkom i radničkom pitanju. A nužno je za pravo motrening stvari znati tko je pravo vlast, a da Španjolskom i kako je došao na vlast, a uz koga je većina Španjolskog naroda. Treba znati što je „Frente Popular“, a tko Ustaše? Važno je, da se dobije prava slika, sakupiti razne podatke i znati uz koje je parole i obećanja došlo do sadanje stanja, i s kakovim se metodama i načinom vodi gradanski rat, koji prijeti da zapali sav svijet.

Prijedlog svega ovoga, svestran, a ipak kratko i zorno pisan daje najnoviju knjižicu po dinar „Jeronimskog svijetla“. U knjižici je više slika, koje su pravi dokumenti, a također zgodni zemljovid.

„Istina o Španjolskoj“ najaktuelnija je pouka, prijeteta opomena i štivo jezovitije opisa Neronovih progona kršćana, pa tre-

ba da se u tisućama raspača u narod, da izabavne večeri. Sto ih bude više, biće veselje i raspoloženje! — Dakle u nedjelju, 17. ovog mjeseca, biće drugo nedjeljno križarsko zabavno veče u Katoličkom domu.

POREZNE PRIJAVE. — Upozoravaju se interesirana lica da se od 1—31 siječnja 1937, prema pozivu br. 257 od 7/1. 1937, imaju predati ovoj Upravi prijave za razrez poreza na neženje i poreza na luktus za 1937 god. U istom roku imaju se predati i prijave poreza na rente za 1937 godinu.

SV. ANTUN — OPAT. — U nedjelju 17. ov. mj. slavi se u crkvi sv. Ante na Gorici blagdan sv. Antuna opata. Ujutro u 6 s. biće lekcije, a zatim pijevana sv. Misa. Podne u 4/2 s. blagoslov sa Presvetim.

MOLITVENA OSMINA. — Od 18. ov. mj. tj. od blagdana Stolice sv. Petra u Rimu — pa do 25. ov. mj. tj. do blagdana obraćenja sv. Pavla — po cijelom kršćanskom svijetu daje se Bogu molitve, da bi se sve kršćanske crkve i slijedeće sjedinile sa pravom crkvom, eda bi bilo samo jedno stado i samo jedan pastir.

Hrvatski Radiša

TRGOVIMA, ZANATLJIMA, INDUSTRIJALCIMA I NAPREDNIM PO LJODJELSKIM GOSPODARIMA! — Hrvatski Radiša u želji, da podmladiak, koji se šalje u razne grane privrede, u zanate, trgovinu, industriju i napredno poljodjelstvo, bude za ta zvanja što pripravniji osnova u svom internatu u Zagrebu tečaj koji će trajati nekoliko nedjelja, i u kojem će svi dječaci, koji budu polazili u razna privredna zvanja, dobiti potpunu spremu za uspešan prijelaz iz dosadašnje ga života u novi.

Gospoda trgovci, zanatlije, industrijalci i napredni poljodjelski gospodari mogu od „Hrvatskog Radiša“ odsada dobivati prvorazredne, zdrave, sposobne, čestite solidne, disciplinirane, obrazovane i za novi život potpuno spremne mladiće, pa se stoga spomenuta gospoda umoljavaju, da se u slučaju potrebe naučnika obrate na SREDIŠNJI UPRAVU „Hrvatskog Radiša“ Zagreb, Lorkovićeva 1. koja će im poslati u nauk samo prvorazredne mladiće koji će im biti od koristi, jer će se u nauči samo sposobna, disciplinirana i odgojena mladež, koju će za pojedine struke pronaći sposobnom „Stanica za savjetovanje pri izboru zvanja Trgovinsko Industrijsko Komore u Zagrebu.“

U interesu je same gospode privrednika, da se u pitanju namještenja naučnika obrate čim prije na „Hrv. Radišu“, koji će im do krajnjih granica mogućnosti izdati u susret. »SREDIŠNJA UPRAVA« HRVATSKOG RADIŠA, ZAGREB, LORKOVIĆEVA ULICA 1.

Poziv

— Na osnovu čl. 100 pravilnika uz Zakon o neposr. porezima pozivaju se svi poslodavci, koji su dužni vršiti uplatu službeničkog poreza u markicama, da posreke knjižice svojih uposlenika za 1936 god. podnesu ovoj Upravi na pregled najdalje do konca siječnja 1937 god.

Na pregled se imaju podnijeti i knjizice onih lica čiji prihod ne dosije porez podložnu sumu pak su radi toga oslobođeni.

Protiv poslodavaca, koji se ovom pozivom ne odazovu i protiv onih koji nijesu uopće markice naličili, ili ne u dovoljnom iznosu, ili koji nijesu propisno ponistiili poreske markice, postupice se po odredbama čl. 139 tačka 2 i 4, odnosno po čl. 142 zak. o neposrednim porezima. — PORESKA UPRAVA — ŠIBENIK.

DOSKORA BI IMAO POČETI U ZAGREBU IZLAZITI novi tjednik zagrebačkih intelektualaca i građana, koji će urediti dr. Stjepan Buč. List će pisati u hrvatskom nacionalističkom duhu.

NAS UVOD U ITALIJU KROZ PRVO tromjesečje 1937 godine iznosi u vrijednosti od 130 milijuna dinara. Mnogo više nego li je u ugovoru predviđeno.

AUSTRIJA NA PUTU PROPASTI. Nedavno je austrijski kardinal dr. Innitzer na sastanku Katoličke Akcije ustvrdio, da je Austrija na putu propasti, jer je posve ma ugrožena obitelj, koja ne donosi Austriji pomlakta, Božji blagoslov: djecu, koja se sve manje radaju ne samo u gradovima, nego i na selima. S Papom dovukuje Natrag Bogu i želji, da zavlada društvom socijalna pravda u društvu, ekonomiji i svuda!